

Чему нас учи приповетка „Деца”?

У периоду преласка из детињства у тинејџерске дане, деца се могу сусрести са непријатним ситуацијама вршњачког насиља, попут исмевања и малтретирања које може прерасти у физичко насиље и касније у животу бити ограмна траума из детињства.

Мислим да је важно у сусрет Дечије недеље да обратимо пажњу на приповетку која нас подсећа да се такве ствари догађају из генерације у генерацију, али да смо ми ти који томе можемо стати на пут.

У приповеци Иве Андрића „Деца”, дечак који не чини оно што се од њега очекује бива исмеван и доживљава вршњачко насиље од стране групе дечака. Ситуација која му се догодила прати га у остатку живота као траума. Зато мислим да је јако битно да сви ми на насиље не ћутимо, већ да се заузмемо за друга тако што ћемо се обратити разредном старешини и казати родитељима. На насиље не треба одговарати насиљем, али се треба бранити, заузети за себе, али се и трудити да тиме не угрожавамо друге. С друге стране, имамо дечаке који су насилни из својих потреба да докажу да су бољи, јачи, да су „фаце”, а иза тога стоје уплашена и несигурна деца, која морају малтретирати друге како би се једино тада осећали добро или вредно. Врло је вероватно да та деца немају одговарајућу подршку код куће, пажњу и љубав, па тако покушавају да изазову реакције родитеља.

Сигурна сам да средина има утицај на понашање детета, али мислим да није пресудна. Васпитање је кључно, а васпитање се носи из куће. Деца су склона томе да се понашају попут њихових родитеља. Важно је да родитељи имају свест о томе, раде свакодневно са својом децом, разговарају, помажу да деца створе

реалну слику о себи и својој околини и науче их правим вредностима. Посебно је важно да их науче да је другарство битно, да не треба кињити и малтретирати друге и да треба свакога поштовати.

Свако дете има право да буде заштићено од насиља, има право на лепо и безбрижно одрастање, има право да се са свима дружи, да буде заштићено од мучења, понижавања и кажњавања.

Зато вас све позивам, од ученика до професора, па до родитеља, не ћутите на насиље! Сваки облик насиља је насиље.

Не затварајте очи, не прекривајте уши и не говорите пре него што размислите да ли ћете повредити другог. Позивам и своје другаре да постану свеснији колико неке речи и поступци могу другог повредити, да буду пажљивији и осећајнији. Ово ће нам бити најлепши период у детињству и мислим да би било лепо памтити га само по лепим стварима. Време је да станемо на пут генерацијским траумама.

Нина Марковић 6/ 1